

Statutoj de la Internacia Laborista Asocio (ILA)

- I - ENKONDUKO

La multjarcenta batalo inter ekspluatantoj kaj ekspluatatoj atingis minacan amplekson. La tutpotenca Kapitalo denove levas sian monstran kapon. Spite la internajn luktojn disŝirantaj la kosmopolitajn burgaron kaj kapitalismon, ĉi-tiuj kreis belegajn kondicojn de rilatoj kiuj devas ebligi ilin lanci sin kun pliaj unueco kaj forto kontraŭ la proletaro kaj katenigi ĝin al la triumfanta ĉaro de la Kapitalo.

La kapitalismo organizas sin, kaj disde la defensiva pozicio sur kiu ĝi trovigis, lancas sin nun al ĉiuj frontoj de la laborista klaso. Tiu ofensivo havas sian profundan originon en tre precizaj kaŭzoj : en la konfuzeco de ideoj kaj laboristecaj principoj, en la manko de neteco kaj kohero rilate la estantaj kaj estontaj celoj de la laborista klaso, kaj en ties malkonkordo en ne nombreblaj tendencoj, unuvorte, en la malforteco kaj neorganizeco de la laborista movado.

Kontraŭ tiu internacia kaj fortega atako de la ekspluatantoj ĉiuspecaĉaj, validas nur unu respondo : tuja organizado de la proleta armeo en batalorganismo, kiu ricevu en sia sino ĉiujn ĉiulandajn revoluciajn gelaboristojn konsistantajn inter si elgranita bloko, kontraŭ kiu dispistigos ĉiuj kapitalismaj manovroj kaj kies gravega pezo fine triumfos.

Tiu movado de emancipado ne povas akcepti konduotlinion montritan de la tendencoj de la laborista movado, kiu aspiras al harmonio inter kapitalo kaj laboro, deziras internacian pacon kun la kapitalismo kaj asimiligante en la burĝa ŝtato. Ĝi ne povas ankaŭ akcepti la tendencojn, kiuj disvastigas la principojn de la diktaturo de la proletaro, kontraŭajn al la celoj pri kiel eble plej granda libereco, bonstato de ĉiuj, t.e. celoj komunaj al ĉiuj konsciaj laboristoj.

Kontraŭ la atako de la Kapitalo, kaj kontraŭ ĉianuancaj politikistoj, la revoluciulaj laboristoj tutmondaj devas starigi veran Internacian Asocion de la Gelaboristoj, kies ĉiu ano sciu, ke la emancipigo de la laborista klaso estos ebla nur kiam la laboristoj mem, estiel produktantoj, sukcesos prepari sin en siaj ekonomiaj organizacioj por havigi al si la tergrundon kaj la uzinojn, kaj ankaŭ lerni kunadministri ilin, tiele, ke ili kapablu daŭrigi la produktadon kaj garanti la socian vivon.

Havante ĉiujn perspektivon kaj celon antaŭ si, la laboristoj devas partopreni en ĉiu agado celanta socian transformadon, ĉiam kun intenco pli-proksimigi al realigo de niaj propraj celoj ; sentigante en tiu partopreno la pezon de nia propra forto, klopodante havigi al nia movado, per propagande kaj organizado, la rimedojn necesajn, kiuj al ĝi ebligas anstataŭi siajn kontraŭulojn. Same, ĉie kie eblas, necesas realigi nian socian sistemon, kiel modelo kaj ekzemplo, kaj niaj organizacioj devas faktigi, kadre de siaj ebloj, la laŭeble plej grandan influon sur aliaj tendencoj por asimili ilin en nian propran agadon, t.e. la komuna luktado kontraŭ ĉiuj malamikoj ŝtataj kaj kapitalisman, daŭre konsiderante la cirkonstancojn pri loko kaj tempo, sed restante fidelaj al la celoj de la emancipa movado de la gelaboristoj.

- II - PRINCIPOJ DE LA REVOLUCIA SINDIKATISMO

1. La revolucia sindikatismo, bazante sin sur la klasbatalo, celas al unuigo de la gelaboristoj en la ekonomiaj organizacioj de lukto kiuj batalas por la liberigo el la duobla jugo de la Kapitalo kaj de la ŝtato. Ĝia celo konsistas el reorganizado de la socia vivo bazante ĉi tiu sur de la liberecana komunismo

per la revolucia agado de la laborista klaso. Konsiderante, ke nur la ekonomiaj organizacioj de la proletaro kapablas atingi tiun objektivon, la revolucia sindikatismo direktas sin al la gelaboristoj estiel produktantoj, kreantoj de sociaj riĉaĵoj, por ke inter ili germu kaj elvolvigu, malsame ol ĉe la modernaj laboristaj partioj, ke ilin deklaras nekompetentaj por ekonomia reorganizado de la socio.

2. La revolucia sindikatismo estas konvinkita malamiko de ĉiu ekonomia kaj socia monopolo kaj celas al ĉi ties abolicio per starigo de ekonomiaj komunumoj kaj de administraciaj organoj regataj far la gelaboristoj de la kampoj kaj de la uzinoj, formantaj sistemon de liberaj konsilioj sendependaj de ajna povo au politika partio. La revolucia sindikatismo starigas kontraŭ la ŝtata kaj partia politiko la organizadon ekonomian de la produktado, kaj opozicias la administran mastrumadon de la aferoj kontraŭ la regado de la homo far la homo. Konsekvence, la celo de la revolucia sindikatismo ne estas la konkero de la politikaj povoj, sed la abolicio de ĉiu ŝtata funkcio en la vivo de la societo. La revolucia sindikatismo konsideras ke kun la malapero de la posedmonopolo, devas malaperi ankaŭ la regadmonopolo kaj ke ĉiu formo de ŝtato, sub kiu ajn ŝajno ĝi kasigas, neniam povos esti rimedo por homa liberigo kaj, male, ĉiam estos kreanto de novaj monopoloj kaj privilegioj.

3. La revolucia sindikatismo havas duoblan funkcion : daŭrigi la revolucionan luktadon en ĉiuj landoj por la plibonigo ekonomia, socia kaj intelekta de la vivkondiĉoj de la laborista klaso en la limoj de la nuna societo, kaj eduki la popolojn por ke ili estu kapablaj la momento venonta fari sendependan mastrumadon de la procezo de la produktado kaj la distribuado per la alproprigo kaj per ĉiuj komponantoj de la socia vivo. La revolucia sindikatismo ne akceptas ke organizado de socia sistemo, baziĝanta sur nur la produktado, povus esti regata per simplaj registaraj leĝoj, kaj asertas ke ĝi povas esti akirata nur far la komuna agado de ĉiuj manaj kaj intelektaj laborantoj, ĉe ĉiu fako de la industrio, per la mastrumado de la uzinoj de la gelaboristoj mem, tiel ke ĉiu uzingrupo aŭ industrifako estu aŭtonoma en la ĝenerala ekonomia organismo kaj reguligu sisteme, laŭ plano donita kaj bazanta sur de la reciprokaj interkonsentoj, la produktadon kaj la distribuadon laŭ la interesoj de la socio.

4. La revolucia sindikatismo estas kontraŭa al ĉiuj tendencoj de organizado inspiritaj de la ŝtata centralismo kaj de la eklezio, ĉar ili povas servi nur por pilidaŭrigi la vivon de la ŝtato kaj de la aŭtoritato kaj strangoli sisteme la iniciatemon kaj sendependemon de la penso. La centralismo estas artifika organizado kiu submetas la tielnomatajn malaltajn tavolojn al la laŭdiraj altaj kaj kiu lasas al minoritato la reglemanton de la aferoj de la tuta socio – la individuo aŭtomatiĝas kun movoj kaj gestoj direktitaj –. En la centralisma organizado, la bezonoj de la societo subordiĝantaj al la profito de la interesoj de iuj, la diversecon anstataŭas la unuformeco, la personan respondecon anstataŭas rigida disciplino. Tial, la revolucia sindikatismo bazas sian socian koncepton sur ampleksa federacia organizado, t.e. , organizado de malsupre supren, sur unuigo de ĉiuj fortoj por la defendo de komunideoj kaj komuninteresoj.

5. La revolucia sindikatismo forpusas ĉiun parlamentan aktivadon kaj ĉiun kunagadon kun la leĝdonaj organismoj, ĉar ĝi pensas ke eĉ la plej libera sistemo de voĉdonado ne povas foraperigi la evidentajn kontraŭdirojn ekzistantajn sine de la nuntempa mondordo, kaj ĉar la parlamenta sistemo havas nur kiel celon : doni rajtoŝajnon al la regado de la mensogo kaj de la sociaj maljustaĵoj.

6. La revolucia sindikatismo forpusas ĉiujn arbitre kreitajn politikajn kaj naciajn limojn, kaj deklaras, ke la tiel nomata naciismo estas la religio de la moderna ŝtato, malantaŭ kiu sin kasas la materiaj interesoj de la posedantaj klasoj. La revolucia sindikatismo konstatas ke ne estas de aliaj diferencoj ke tiuj de la ekonomia ordo, ke estus regiona aŭ nacia, kaj ke estigas hierarkioj, privilegioj kaj ĉiaj opresoj (bazitaj pri la raso, la sekso, kaj la veraj aŭ malveraj diferencoj) kaj postulas por ĉiu grupo la rajton al mem-determinigo solidare konsentita al ĉiuj aliaj samspecaj asocioj.

7. Ja pro ankaŭ ĉi tiuj kialoj, la revolucia sindikatismo kontraŭbatalas la militarismon kaj la militon. La revolucia sindikatismo rekomendas propagandi kontraŭ la milito, kaj anstataŭigon de la ĉiamaj armeoj, kiuj estas nur la kontraŭ-revoluciaj iloj je la servo de la kapitalismo, per laboristaj milicoj, kiuj dum la revolucio kontroliĝos de la laboristaj sindikatoj. ĉie, krome, postulas la bojkoton kaj embargon kontraŭ ĉiuj materioj kaj produktoj necesaj por la milito, escepte se temas pri lando kies

laboristoj estas realigantaj revolucion socian. Tia-okaze, necesas helpi ilin en defendado de la revolucio. Finfine, la revolucia sindikatismo rekomendas la preventan generalan strikon kaj revolucion kiel agadrimedo kontraŭ la milito kaj la militarismo.

8. La revolucia sindikatismo agnoskas la neceson de produktado, kiu ne detruas la medion kaj, kiu provas utiligi la malplej eble nerenoveblajn energiojn kaj, kiu uzas laŭeble alternativajn energiojn. Ĝi ne akceptas la nesciadon kiel fonto de la nuna krizo de la medio sed la profitsoifo. La kapitalista produktado havas ĉiam por celo minimumigi la kostoj por pluvivi, kaj nekapablas protekti medion. Rezume, la krizo de la monda ŝuldo akceleriĝis la emon al la industria agrikulturo malprofite al la subtencagrikulturo. Tiu produktis la detruon de la tropika arbaro, malsatego kaj malsanoj. La batalo por savi nian planedon kaj la batalo por detruo le kapitalismon devas sin rekunigi aŭ ili malsukcesos ambaŭ.

9. La revolucia sindikatismo aprobas la rektan agadon kaj subtenas kaj kuraĝigas ĉiujn batalojn kiuj ne kontraŭdiras al ĝiaj propraj celoj. La batalrimedoj estas : la striko, la bojkotado, la sabotado, k.t.p. La rekta agado trovas sian profundan esprimon en la striko ĝenerala, kiu devas esti samtempe laŭ la revolucia sindikatismo, la antaŭanonco de la socia revolucio.

10. Malamiko al ĉiu perforto organizita de kiu ajn formo de registaro, la revolucia sindikatismo kalkulas kun la fakto ke alfrontadoj ege sovaĝaj okazos dum decidaj luktoj inter la hodiaŭa kapitalismo kaj la morgaŭa liberkomunismo. Konsekvence, ĝi agnoskas la perfortuzadon kiel de sindefendadrimedo kontraŭ la perfortaj metodoj utiligataj de la dominaj klasoj okaze de la bataloj subtenotaj de la revolucia popolo por eksproprieto de la grundoj kaj rimedoj de produktado. ĉar tiu eksproprieto povos okazi kaj sukcesi nur per la senpera interveno de la revoluciaj ekonomiaj organizacioj de la gelaboristoj, ankaŭ la defendo de la revolucio estos plenumenda de la ekonomiaj organismoj, ja ne de la milita aŭ samspeca organizacio, kiu elvolviĝas ekster ili.

11. Nur en la ekonomiaj kaj revoluciaj organizacioj de la laborista klaso troviĝas la forto kapabla realigi la liberigon kaj la energion kreantajn necesajn por la reorganizado de la mondordo bazanta sur la liberecana komunismo.

- III -

NOMO DE LA INTERNACIA ORGANIZACIO

La internacia ligilo de luktado kaj de solidareco unuiganta la revoluciajn sindikatojn lutmondajn nomigas Internacia Laborista Asocio / ILA

ILA - Internacia Laborista Asocio

AIL - Associazione Internazionale dei Lavoratori

AIT - Asociación Internacional de los Trabajadores

AIT - Association Internationale des Travailleurs

AIT - Associação Internacional dos Trabalhadoras

IAA - Internationale ArbeiterInnen-Assoziation

IWA - International Workers Association

MAP - Mezinárodní Asociace Pracujících

MAT - Mba' Apovóra Tetapavegua

MSR - Miedzynarodowego Stowarzyszenia Robotnikow

MUR - Medunarodno Udruzenje Radnika/ca

- IV -

CELOJ DE ILA

ILA havas kiel celojn :

- a) Organizi kaj apogi la revolucion luktadon en ĉiuj landoj por ĝisfine detruai la nunajn politikajn kaj ekonomiajn regimojn kaj starigi la liberecanan komunismon.
- b) Doni al la ekonomiaj organizacioj sindikantaj nacian kaj industrian sindikatajn bazon kaj, kie jam ekzistas tion, fortigi el inter la ekzistantaj tiujn, kiuj decidis lukti por la detruo de la kapitalismo kaj de la ŝtato.
- c) Malebligi ke ajn politika partio enŝovas ĉelojn en la sindikataj ekonomiaj organizacioj, kaj batali intence ĉiun provon de politika dominado sine de la sindikatoj.
- d) Starigi, kiam la cirkonstancoj tion postulas kaj laŭ difinita programo ne kontraŭdiranta kun la ĉi supraj paragrafoj a), b) kaj c), provizorajn aliancojn kun aliaj proletaj organizacioj, sindikataj kaj revoluciaj, cele difini kaj realigi la komunajn internaciajn agadojn profite al la laborista klaso. Tiaj aliancoj neniam ne devas starigiĝi kun politikaj partioj, t.e. kun organizacioj, kiuj rekonas la ŝtaton kiel sistemon de socia organizado. La revolucia sindikatismo forĵetas la klaskunlaboradon karakterizantan per la partopreno pri korporacistruktura organizo (ekzemple, la elektadoj pro la komitato de entreprenoj), la akceptado de subvencioj, la ĉeesto de sindikataj konstantaj kaj ĉiom alia ne akordigebla praktiko kun la anarkisindikatismo.
- e) Senmaskigi kaj batali la arbitran perforton de ĉiuj registaroj kontraŭ la revoluciuloj akirantaj de la kaŭzo de la socia revolucio.
- f) Esplori ĉiujn problemojn koncernantajn la tutmonda proletaro por plifirmigi kaj elvolvi la laboristajn movadojn en unu aŭ pluraj landoj, kiuj strebas al defendi la rajtojn kaj novajn akirojn de la laborista klaso aŭ la organizado de la emancipa revolucio.
- g) Entrepreni ĉiun reciprokan helpon okaze de grandaj ekonomiaj bataloj aŭ de akutaj luktoj kontraŭ la malamikoj konataj aŭ kaŝitaj de la laborista klaso.
- h) Morale kaj materie helpi la movadojn de klaso kies gvidado troviĝas en manoj de la nacia ekonomia organizacio de la proletaro. La Internacio intervenas en la sindikataj aferoj de unu lando, nur kiam ĝia aniĝa organizacio tion petas aŭ kiam ĉi tiu eskapas de la ĝeneralaj decidoj de la Internacio.

- V -

KONDIĈOJ DE ANIĜO

Povas aniĝi al ILA :

- a) Naciaj revoluciaj sindikataj organizacioj apartenantaj al neniu Internacio. Ĉiuokaze, povas esti akceptata nur unu sekcio en ĉiu lando. La membraj sekcioj devas ratifi la principojn, la taktikojn kaj la celojn de IAL kaj liveri kopion de iliaj statutoj kaj principoj al la sekretariato. La internacia sekretario de ILA informos la sekciojn pri origino de unu aŭ de la kontaktoj, kiuj petis sian anigadon.
- b) Minoritatoj de revoluciaj sindikatistoj organizitaj sine de la naciaj organizacioj aniĝintaj al aliaj Internacioj sindikataj.
- b) Minoritatoj de revoluciaj sindikatistoj organizitaj sine de la naciaj organizacioj aniĝintaj al aliaj Internacioj sindikataj.
- c) Sindikataj organizacioj, profesiaj aŭ industriaj, sendependaj aŭ aniĝintaj al naciaj organizacioj ne apartenantaj al ILA, kiuj akceptas la principan deklaron kaj celon de ILA kun tamen antaŭkonsento al la nacia organizacio jam aniĝinta en la lando, se ĝi ekzistas.
- d) Oni povas akcepti la eniron en la internacio de sindikataj organizacioj, profesiaj au industriaj, kiuj malaniĝis aŭ ekzistis, nur post ĉiesvoca interkonsento de konferenco kunganta po du reprezentantoj de ĉiu el la aniĝintaj organizacioj, t.e. du el la disiginta au ekzistinta, du el la nacia organizacio de l'ILA kaj de la Sekretariato de ILA.
- e) ĉiu organizacio de revolucia sindikatista propagando, kiu akceptas la deklaron de principoj kaj celoj de ILA kaj, kiu laboras en lando kie estas neniu nacia organizacio aniĝinta al ILA.

f) ĉar ILA konsistas el nur sekcioj, leĝaj au kontraŭleĝaj, kun rektaj rilatoj en respektivaj landoj, povos konsekvence esti konsiderataj membroj de ILA nur ekzilitaj grupoj, kiuj ĉe la sekretariato de ILA povos nete prui ke ili autentike reprezentas organizaciojn, kiuj agas kaj laboras en la respektivaj landoj.

g) ĉiuokase, povas ĉeesti nur unu sekcio el ĉiuj landoj.

La sekvaj kondutoj povas konduki al aniĝado :

a) konformecomanko kun la principoj, taktikoj kaj celoj de ILA.

b) kotize pagomanko. Se sekcio ne pagis siajn kotizojn de unu jaro, le kongreso devos revizii ĝian aniĝon.

c) se sekcio ĉeestas nek al la interkongresaj kunigoj nek al la kongreso de la internacio ; se sekcio respondas nek al la insista peto de la ILA-a sekretariato nek al tiuj sekcioj, sen ekspliko.

- VI -

LA INTERNACIAJ KONGRESOJ

La internaciaj kongresoj de ILA okazas ĉiu du jaro, laŭeble.

La Sekretariato, kun sufiĉa limtempo, insiste petas sekcioj la temojn aŭ sugestojn destinitajn esti pritraktataj ĉe la kongreso. Poste, la Sekretariato komponas la tagordon, kiu estas sendota kun la mocioj presentantaj al la aniĝintaj organizacioj, almenaŭ ses monatojn antaŭ ol komenci la Kongreson.

La interkonsentoj kaj rezolucioj deciditaj de la internaciaj kongresoj estas devigaj por ĉiuj aniĝintaj asocioj, krom se ili, laŭ decido de la kongreso nacia aŭ per referendumo, forpusas la decidojn de internacia kongreso.

ĉe postulo de minimume tri aniĝintaj naciaj organizacioj, internacia decido povas esti submetita al revizio per ĝenerala referendumo en ĉiuj sekcioj.

En la kongresoj kaj internaciaj referendumoj, ĉiu aniĝinta centralo disponas unu voĉon, sed la strebado al unanimeco estas ja rekomendinda antaŭ ol decidi pri voĉdonado.

- VII -

INTERNACIAJ DELOKIGOJ

Ĉiu membro de organizacio aniĝinta al ILA, kiu pagis siajn tutajn kotizojn, sed loĝanta en alia lando ol tiu kie li estas aniĝinta, devas plej malfrue unu monaton post sia alveno, fari sian translokadon al la organizacio respondanta al la nacia organizacio aniĝinta al ILA. Tiu translokado devas esti aprobita de la nacia organizacio, sen kontribuo de eniregistrado.

Okaze de masiva multnombra ekzilado, la aniĝo estas nedeviga se oni apartenas al ekzilita asocio agnoskita de ILA.

- VIII -

LA SEKRETARIATO

Por kunordigi la internaciajn ILA-ajn aktivajojn, por akiri kaj organizi precizan informadon de la propagando kaj de la lukto en ĉiuj landoj, por plej bone sukcesigi la decidojn de la internaciaj kongresoj kaj por kontroli ĉiujn laborojn de ILA, sekretariato almenaŭ trimembra loĝanta tie kie ILA fiksas sian sidejon estas elektita. La ĝenerala sekretario estas elektita de la kongreso aŭ per internacia referendumo. La aliaj membroj devas esti elektitaj de la sekcio aŭ sekcioj nomitaj de la kongreso. La membroj de la Sekretariato dividas inter si la taskojn kaj la laboron. La Sekretariato kaj la

sekretari(in)o estas elektitaj kiel pli supre diriite, por periodo interkongresa. Tamen, povas okazi reelektado nur por alia mastrumadperiodo.

La loko de restadejo de la Sekretariato estos difinita ĉe la kongreso. ĉe neeblo, pere de referendumo. La Sekretariato devas liveri skriban raporton pri siaj aktivajoj dum sia mandattempo. La raporto devas esti antaŭ-prezentita por ke la aniĝintaj sekcioj povu koni ĝin antaŭ la kongreso.

Samtempe administra kaj financa raporto estas prezentita kaj sendita al la sekcioj.

La kongreso nomas komisionon, kiu dum ĝia malvolvigo faras revizion pri konto kaj definitivan kontrolon.

- IX - LA FINANCOJ

Por ke ILA povu evolvi kaj firmigi sian internacian aktivadon, kaj por doni al ĝia skriba propagando firman bazon, por ke povu esti eldonataj kun reguleco ĝiajn periodajn publikajojn, por ke ĝi povu partopreni en ĉiuj manifestacioj de la vivo de la revolucia sindikatismo en la diversaj landoj, por ke ĝi povu disvolvi la ideojn de la revolucia sindikatismo en la landoj kie niaj ideoj kaj taktikoj havas nur malmulte da influo kaj, fine, por ke ILA povu tuj kaj kontentige respondi al la vokoj de la solidareco, kiuj povos adresigi al ĝi, ĉiu membro de organizacio aniĝinta al ILA devas ĉiujare pagi internacian kotizon fiksitajn de la kongreso, aŭ internacian kotizon de unu Usona dolaro, aŭ samvaloran monsumon en nacia mono, konsiderante pri la sanĝmono inter ambaŭ koncernaj landoj.

La aniĝintaj sekcioj mem decidas pri la maniero ricevi la kotizojn de siaj membroj. Por la sekcioj kiuj deziras, ILA havas glumarkon specialan gluendan sur la kotizkajeretojn de la aniĝintoj.

La aniĝinta sekcio sendas ĉiun trimonaton la specifitan kotizon.

- X - ELDONAĴOJ

La Sekretariato eldonas :

1. Publikajon, kiun aperu kiel eble plej ofte.

Estas dezirinde, ke ĉiu publikajo eldonita de organizaciaj aniĝintoj de ILA aŭ simple simpatiantaj, rezervu en ĝiaj pagoj specialan lokon por ILA-aj infomioj aŭ internacisolidarareco de la vokoj kaj por ĝenerale propagando.

2. Propagandajn broŝurojn aparte destinitajn al landoj, kie nia Movado ne havas nacian sektion.

3. ĉiajn publikajojn, periodajn aŭ ne, kies aperon decidus la kongresoj.